

РЕШЕНИЕ

№ 5839

гр. София, 06.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7963** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“, представляван от В. А. М. срещу РЕШЕНИЕ № 3155 от 04.07.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав, постановено по нахд № 7165/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наказанието. Касаторът твърди, че малко преди да изтече срока за подаване на заявление за издаване на лиценз за предоставяне на социални услуги, В. А. М. е заболяла от „Covid-19“, поради което не е била в състояние нито лично, нито чрез пълномощник да подаде необходимите документи в АКСУ. Неправилни били изводите на съда за потвърждаване размера на санкцията, защото нарушението е първо по ред, не са настъпили никакви вреди от деянието, напротив грижата за възрастните хора е била полагана добре и при спазване на нормативите изисквания. Излага се още, че нарушението представлявало „маловажен случай“ по чл.28 ЗАНН, като неправилно съдът не е отчел множеството смекчаващи отговорността обстоятелства. Посочва, че не е извършена индивидуализация на наказанието, не е преценена неговата тежест, имотното състояние на извършителя и подбудите за това, поради което санкцията трябвало да се намали до нейния минимален размер.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. А. Т. моли да бъде отменено

решение от 04.07.2023г. на СРС, НО, 10-ти състав по нахд № 7165/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № НП-КД-2/12.05.2022г. или алтернативно да се намали размера на имуществената санкция. Обобщаващи доводи са развити в писмени бележки от 02.10.2023г.

Ответникът- изпълнителен директор на Агенция за качеството на социалните услуги, чрез процесуален представител юрк.С. Д. оспорва жалбата. В писмен отговор от 14.09.2023г. излага съображения, че решението е правилно, защото е постановено при спазване на материалния и процесуален закон. Обсъдени са били всички доказателства в тяхната съвкупност, от които се установявало извършването на административното нарушение. Претендира се решението да бъде оставено в сила, както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли същата да бъде уважена, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3155 от 04.07.2023г. по нахд № 7165/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № НП-КД-2 от 12.05.2022г., издадено от изпълнителен директор на Агенция за качеството на социалните услуги, с което на ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“ на основание чл.166, ал.1 ЗСУ, за нарушение по чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ е била наложена имуществена санкция в размер на сумата от 7 000.00 /седем хиляди/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и свидетелските показания на Ц. Ф. П., Т. Т. Ш. и Т. Т. М.. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказано е обвинението за нарушение с правна квалификация чл.31, ал.1 и ал.2 от ЗСУ, което е извършено от ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“, представляван от В. А. М.. Нарушението не представлявало маловажен случай, а санкцията е наложена в законоустановения максимален размер, който е съответен на тежестта на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Със заповед № РД-18-263 от 08.04.2022 г. на изпълнителния директор на АКСУ е наредено да се извърши проверка по сигнал в частен дом за стари хора „М.“, с доставчик ЕТ " Макриция- Ваня Манчева“.

На 08.04.2022 г. е била извършена проверката в дома, където са били заварени общо 23 лица със сключени и действащи договори за социални услуги с ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“, както и 3 лица без сключени договори, вписани в регистъра на

потребителите. Проверяващите служители поискали от представител на доставчика на социалната услуга да им предостави документ, доказващ разрешение за извършване на дейност, но получили отговор, че такъв документ няма. Инспекторите установи, че в дома се предоставя социална услуга на общо 26 души, като няма издаден лиценз за това от изпълнителния директор на АКСУ. На ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“ е било издадено от Агенция за социално подпомагане удостоверение за регистрация № 838-01 от 28.04.2010 г.

На 08.04.2022г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № АКД-2/08.04.2022 г. по чл.31, ал.1 и ал.2 ЗСУ, за това, че касаторът предоставя социална услуга "резидентна грижа" по реда на чл.15, т.8 ЗСУ за целева група "възрастни хора в надтрудоспособна възраст" по чл.14, ал.2, т.6 ЗСУ без издаден лиценз от изпълнителния директор на АКСУ. На 26.04.2022г. касаторът е подал заявление за издаване на лиценз за предоставяне на социална услуга „резидентна грижа“. При тази фактическа обстановка е издадено оспореното НП № НП-КД-2/12.05.2022г. на изпълнителен директор на Агенцията за качеството на социалните услуги.

На съда е служебно известно, че е била издадена заповед № РД-3129-2-23/21.07.2022г. на изпълнителен директор на Агенция за качеството на социалните услуги, с която е прекратено административното производство за издаване на лиценз на ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“ за предоставяне на социална услуга „резидентна грижа“, с целева група „възрастни хора в надтрудоспособна възраст“. Този административен акт е отменен с влязло в сила определение № 8645/04.11.2022г. по адм.дело № 7408/2022г. по описа на АССГ, 22 състав.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанието за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената фактическа обстановка, правилни са формираните изводи на СРС, че в дом за стари хора „М.“, стопанисван от касатора ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“ на 08.04.2022г. са пребивавали 26 лица, в надтрудоспособна възраст по смисъла на §1, т.26 от ДР на ЗСУ, като видно от съдържанието на договорите уреждащи условията за това, на същите е предоставяна т. нар. "резидентна грижа" по смисъла на чл.15, т.8 ЗСУ. Тази услуга е била предоставяна от касатора, без издаден за това лиценз от органите на АКСУ. Въззивният съд е посочил, че предоставянето на услугата, основаващо се на друг документ- удостоверение № 838-1/28.04.2010г., издаден от предишния компетентен орган в тази област- АСП, е ирелевантно в случая. Този извод е в съответствие със ЗСУ, който обхваща и регулира обществените отношения в областта на предоставянето и ползването на социални услуги след влизане в сила на нормативния акт на 01.07.2020г. В разпоредбата на §38 от ПЗР на ЗСУ е регламентирано задължението на лицата, които до влизането в сила на закона са вписани в регистъра по отменения чл.18, ал.2 ЗСП, да се лицензират до 31 декември 2021 г., в случаите, в които желаят да продължат дейността си. Правилно е прието от въззивната инстанция, че за съставомерността на деянието по чл.166 във вр. чл.31, ал.1 ЗСУ е достатъчно да е налице неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване дейността на доставчика на социалната услуга, като в този смисъл са ирелевантни и причините довели до допускане на нарушението.

Оценени в съвкупност, всички доказателства сочат недвусмислено, че ЕТ „Макриция-

Ваня Манчева“ в качеството на лице по чл.30 ЗСУ е предоставяло социални услуги на територията на Република България преди издаването на лиценз от изпълнителния директор на Агенцията за качеството на социалните услуги. Деянието по чл.31, ал.1 от ЗСУ е въздигнато в административно нарушение, за което в чл. 166, ал.1 ЗСУ е предвидено налагане на имуществена санкция от 5 000.00 до 7 000.00 лв. на юридическо лице за първо нарушение.

Споделят се и изводите на СРС, НО, 10-ти състав за неприложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Съгласно доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието по чл.31, ал.1 ЗСУ, то следва да се отнесе към така наречените “нарушения на просто извършване”, “формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние – неизпълнение на правното задължение в срок. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, осигуряващи предоставянето, ползването, финансирането, качеството, контрола и мониторинга на социалните услуги в Република България, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени).

Значителната по размер санкция за това неправомерно поведение - от 5 000.00 до 7 000.00 лева, явно отразява преценката на законодателя за високата степен на засягане на защитените обществени отношения. Въззивният съд е приел, че правилно е наложен максимален размер на имуществената санкция, независимо от факта, че се касае за първо нарушение. В тази връзка съдът е посочил, че максималният размер на имуществената санкция е съответен на тежестта на нарушението, като следва да се вземат предвид вида на социалната услуга, а именно „резидентна грижа“, която се предоставя непрекъснато - 24 часа в денонощието и се отразява на всеки един аспект от живота на потребителите, както и броя на настанените в дома лица - 26 души. Касае се за значителен брой случаи, при които е налице драстично нарушение на изискването за предоставяне на социални услуги единствено от лицензирани доставчици, при това в продължителен период от време от 01.01.2022г. до 08.04.2022г. Нито към момента на приключване на съдебното следствие пред СРС- 04.04.2023г., нито към момента на устните състезания пред настоящата инстанция- 15.09.2023г., касаторът е представил доказателства за лицензирането му, като доставчик на социалната услуга „резидентна грижа“.

В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, които са предмет на защита от ЗСУ, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Не може да се обоснове по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид. Нарушението се отличава с достатъчен интензитет, за да се санкционира по административен ред, а не да се освободи касатора от реализиране на административнонаказателна отговорност. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН във вр. § 1, т.4 от ДР на ЗАНН / в т.см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. по т. дело № 1/2007г. на ВКС на РБ. /.

При определяне на наказанието в максимален размер ще се постигне целта на административнонаказателната политика на държавата, залегнала в нормативната

разпоредба на чл.12 ЗАНН. При индивидуализиране на наказанието, съдът изследва и се позовава и на нормата на чл.27, ал.2 и ал.3 ЗАНН, защото тежестта на нарушението разкрива значително по-висок интензитет на обществена опасност и застрашаване на установения правов ред от другите такива деяния от същия вид. В настоящата хипотеза ефективно изпълнение на преследваните от законодателя легитимни цели, инкорпорирани в генералната и специалната превенция при този вид юридическа отговорност биха могли да се постигнат посредством налагане на санкция в максималния размер. Ето защо наказването на нарушителя със 7 000.00 /седем хиляди/ лева е пропорционално на преследваната цел по чл.12 ЗАНН, поради което санкцията не следва да се редуцира до законния минимум.

По време на проведеното съдебното следствие са събрани и приети всички доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост относимите факти. Въззивният съд е изпълнил процесуалното си задължение, като е постановил решението, след като е разкрита обективната истина по случая и е осигурена възможността за пълноценно упражняване на правото на защита на касатора. В хода на съдебното следствие са събрани писмени и гласни доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат детайлно и в конкретика настъпилите на 08.04.2022г. факти във връзка с извършване на нарушението. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за извършено нарушение, чрез форма на изпълнителното деяние- бездействие.

Неоснователно е възражението на касатора, че е нарушен принципът на равенството на страните в процеса, защото не е било уважено неговото доказателствено искане за събиране на гласни доказателства. В проведеното открито заседание на 04.04.2023г. процесуалният представител на ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“ е сезирал съда с искане да му бъдат допуснати при режим на довеждане двама души свидетели за установяване на фактите, защо В. А. М. не е подала заявление за лицензиране и при какви условия е предоставяна социалната услуга в дома за възрастни хора „М.“. Правилно въззивният съд е оставил без уважение така формулираното искане, защото същото се отнася за допускане на доказателства за факти, които нямат пряко правно значение за конкретния спор и за решаване на делото по същество.

Настоящата инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да потвърди наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни

В заключение, решението от 04.07.2023г. на СРС, НО, 10-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на акта по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. С. Д., които се определят в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3155 от 04.07.2023г., постановено по нахд № 7165/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 10-ти състав.

ОСЪЖДА ЕТ „Макриция- Ваня Манчева“, представляван от В. А. М., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“,[жк], ул.“80-та“ № 14 да заплати на Агенция за качеството на социалните услуги с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.